Dosarul:nr.2r-2611/24 Judecător: Andrei Ojoga
2-23177402-02-2r-26092024

D E C I Z I E

02 decembrie 2024 mun. Chişinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chişinău

în componentă:

Președintele ședinței, judecătorul Marina Anton

Judecătorii Olga Cojocaru și Natalia Mămăligă

examinând fără participarea părților recursul declarat de ***** în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Burca împotriva B.C „Comerțbank" S.A privind declararea nulității absolute a contractului de ipotecă, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 11 septembrie 2024, prin care s-a admis cererea de asigurare a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 12 decembrie 2023, Sergiu Burca a depus cerere de chemare în judecată împotriva ***** solicitând declararea nulității absolute a contractului de ipotecă.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 decembrie 2023, nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 ianuarie 2024 cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare.

La 10 septembrie 2024, prin intermediul Direcției evidență și documentare procesuală, partea reclamantă Sergiu Burca a depus cerere de asigurare a acțiunii solicitând aplicarea măsurilor de asigurare prin aplicarea sechestrului pe bunul imobil 0100412.921, 0100412.921.01 din mun.Chișinău, sect.Rîșcani, str-la Vladimir Komarov nr.2/A până la expunerea instanței de judecată asupra temeiniciei și legalității asupra clauzei cu formula executorie contestată în prezenta cauză civilă; aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii prin aplicarea interdicțiilor pe bunul imobil 0100412.921, 0100412.921.01 din mun.Chișinău, sect.Rîșcani, str-la Vladimir Komarov nr.2/A, în bunul imobil locuiesc Sergiu Burca, Irina Cehir, copiii minori Arsenie Ciolacu a.n.25 august 2006, Alexandra Burca a.n.05 aprilie 2015, Ecaterina Burca a.n.01 decembrie 2016 și soacra Maria Cehir - acțiuni care ar duce atingere gravă vieții familiei în temeiul art.175 alin.(2) Cod de procedură civilă.

În motivarea cererii de asigurare a acțiunii, partea reclamantă a indicat circumstanțele de fapt și de drept pe care își întemeiază cerința respectivă.

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, din 11 septembrie 2024, s-a admis cererea formulată de partea reclamantă Sergiu Burca privind asigurarea acțiunii civile inițiate la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Burca împotriva B.C „Comerțbank” S.A privind declararea nulității absolute a contractului de ipotecă.

S-a aplicat sechestru asupra bunului imobil cu număr cadastral 0100412.921.01 și terenului aferent cu numărul cadastral 0100412.921, situate în mun.Chișinău, str-la Vladimir Komarov nr.2/A, până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă.

Se aplică interdicție de a efectua careva acțiuni în privința bunului imobil litigios care derivă din contractul de credit pentru consumatori nr.CR2-688/F1 din 10 decembrie 2018, încheiat între Sergiu Burca și ***** și anume, casa de locuit individuală cu numărul cadastral 0100412.921.01 și terenul aferent cu numărul cadastral 0100412.921, situat în mun.Chișinău, strla Vladimir Komarov nr.2/A.

La 17 septembrie 2024, B.C „Comerțbank” S.A a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, din 11 septembrie 2024, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi decizii privind respingerea cererii de asigurare a acțiunii.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că nu este de acord cu încheierea primei instanțe, având în vedere că măsurile de asigurare au fost aplicate în lipsa unor probe concludente și pertinente. Or, obiectul acțiunii reiese din producerea unui contract de credit, iar instanța de judecată va trebui să țină seama, în special de scopul esențial urmărit.

Astfel, consideră că s-au înaintat cerințe de asigurare fără a justifica existenta eventualelor dificultăți judecătorești sau a faptului că neaplicarea acestora ar face imposibilă executarea actului judecătoresc final, or contractul de vânzare - cumpărare a bunului ipotecat, dreptul de proprietate al dobânditorului nu este contestat, nu este pus în discuție şi este înregistrat în Registrul bunurilor imobile.

Astfel, măsura de asigurare a depășit în mod direct obiectul cauzei civile şi a afectat dreptul de proprietate al terțelor persoane, limitându-le în exercitarea unui drept absolut, garantat de legislația națională şi convențiile internaționale la care Moldova este parte.

La moment este cert că Burca Sergiu folosește un bun imobil care nu-i aparține, care a fost procurat prin accesarea unui credit ipotecar la data din 10.12.2018, pentru rambursarea căruia nu face plăți din 04/2019 şi care era în restantă până la rambursarea lui urmare a exercitării dreptului de ipotecă.

Măsura de asigurare aplicată arbitrar şi fără temeiuri de instanța de judecată la data de 11 septembrie 1024 favorizează în continuare neexecutarea de către Burca Sergiu a obligațiilor şi suportarea consecințelor neexecutării obligațiilor asumate prin contractul de credit.

Totodată, măsura de asigurare prejudiciază alte persoane în drepturile şi interesele legale, ori fiind proprietar a bunului imobil acestea sunt private de dreptul de a-l deține şi utiliza.

Atrage atenția instanței de recurs că anterior instanța de judecată, în încheierea din 15 ianuarie 2024 de respingere a cererii de asigurare a reclamantului menționează, ca motiv de respingere a cererii de asigurare a reclamantului Burca Sergiu este că partea reclamantă nu a explicat care sunt circumstanțele de fapt şi probele concrete care ar permite judecătorului să aprecieze că în speță există elementele obiective care ar demonstra că neaplicarea măsurii de asigurare ar face imposibilă executarea hotărârii emise în favoarea părții reclamante.

Deşi anterior instanța de judecată a fost critică în ceea ce impune necesitatea argumentării aplicării măsurii de asigurare, la pronunțarea încheierii din 11 septembrie 2024 a ezitat de a verifica şi ulterior a explica în actul de asigurare a acțiunii emis - cum măsura asiguratorie aplicată va facilita executarea eventualei hotărâri, având în vedere faptul că dreptul de proprietate asupra bunului imobil aparține terței persoane şi nu face obiectul cauzei civile examinate.

Mai mult „investirea actului cu formulă executorie nu este o clauză contractuală, dar un act notarial, care poate fi contestat în temeiul art.art.759, 761 Cod civil, iar o astfel de acțiune/contestație nu este depusă. Suplimentar, menționează că instanța de judecată nu a verificat temeinicia cerințelor înaintate de reclamantul Burca.

În cererea de asigurare a acțiunii din 08 septembrie 2024 invocă mai multe circumstanțe de fapt, dar care țin de procedura de executare avută loc anterior privind urmărirea silită a bunului ipotecat şi vânzarea acestuia. La punctul 9 din cerere reclamantul indică singur că bunul ipotecat este înstrăinat şi la moment nu este proprietarul acestuia.

Mai indică recurentul că contestațiile de care menționează reclamantul, ca argument al aplicării măsurii de asigurare, țin de încheierile emise de executorul judecătoresc care fac obiectul unui control judecătoresc separat, au procedură proprie de contestare. Încheierile judecătorești contestate nu sunt obiectul litigiului înaintat de Judecătoria Chișinău sediul Central, judecător A. Ojoga.

Contestațiile lui Burcă se referă la strămutarea procedurii de executare către executorul judecătoresc Ludmila Şapa şi au ca obiect un act procesual care în nici un mod nu este legat cu obiectul cauzei examinată de judecătorul A. Ojoga. Soluții în cauzele respective nu sunt pronunțate şi acestea nu au fost prezentate de reclamant.

Astfel, încheierea din 11 septembrie 2024 a fost emisă fără a fi stabilită legătura cauzală între neaplicarea măsurii de asigurare şi imposibilitatea executării hotărârii judecătorești, or această condiție este impusă de cadrul legal.

În acord cu art.426 alin.(3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

Studiind recursul declarat şi materialele pricinii, Colegiul consideră recursul ca fiind întemeiat şi pasibil de a fi admis din următoarele considerente.

În conformitate cu art.427 lit.c) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

La 12 decembrie 2023, Sergiu Burca a depus cerere de chemare în judecată împotriva ***** solicitând declararea nulității absolute a contractului de ipotecă.

La 10 septembrie 2024, prin intermediul Direcției evidență și documentare procesuală, ***partea reclamantă Sergiu Burca a depus cerere de asigurare a acțiunii solicitând aplicarea măsurilor de asigurare*** prin aplicarea sechestrului pe bunul imobil 0100412.921, 0100412.921.01 din mun.Chișinău, sect.Rîșcani, str-la Vladimir Komorov nr.2/A până la expunerea instanței de judecată asupra temeiniciei și legalității asupra clauzei cu formulă executorie contestată în prezenta cauză civilă; aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii prin aplicarea interdicțiilor pe bunul imobil 0100412.921, 0100412.921.01 din mun.Chișinău, sect.Rîșcani, str-la Vladimir Komorov nr.2/A, în bunul imobil locuiesc Sergiu Burca, Irina

Cehir, copiii minori Arsenie Ciolacu a.n.25 august 2006, Alexandra Burca a.n.05 aprilie 2015, Ecaterina Burca a.n.01 decembrie 2016 și soacra Maria Cehir – acțiuni care ar duce atingere gravă vieții familiei în temeiul art.175 alin.(2) Cod de procedură civilă.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 11 septembrie 2024, s-a admis cererea formulată de partea reclamantă Sergiu Burca privind asigurarea acțiunii civile inițiate la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Burca împotriva B.C „Comerțbank" S.A privind declararea nulității absolute a contractului de ipotecă și încasarea cheltuielilor de judecată.

S-a aplicat sechestru asupra bunului imobil cu număr cadastral 0100412.921.01 și terenului aferent cu numărul cadastral 0100412.921, situate în mun.Chișinău, str-la Vladimir Komarov nr.2/A, până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă.

S-a aplicat interdicție de a efectua careva acțiuni în privința bunului imobil litigios care derivă din contractul de credit pentru consumatori nr.CR2-688/F1 din 10 decembrie 2018, încheiat între Sergiu Burca și ***** și anume casa de locuit individuală cu numărul cadastral 0100412.921.01 și terenul aferent cu numărul cadastral 0100412.921, situat în mun. Chișinău, str-la Vladimir Komarov nr.2/A.

La 17 septembrie 2024, B.C „Comerțbank" S.A a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 11 septembrie 2024, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi decizii privind respingerea cererii de asigurare a acțiunii.

Astfel, Colegiul reține că Codul de procedură civilă prevede că tratatele internaționale au prioritate față de legislația internă și cer judecătorilor să aplice direct prevederile tratatelor internaționale. În acest sens, sarcina primordială cu privire la aplicarea prevederilor Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale revine instanțelor naționale.

Subsecvent, la judecarea cauzelor, instanțele de judecată trebuie să verifice dacă legea sau actul, ce urmează a fi aplicate şi ce prevăd drepturi şi libertăți proclamate de Convenția Europeană, sunt compatibile cu prevederile acesteia, iar în caz de incompatibilitate, instanțele judecătorești vor aplica direct prevederile Convenției, despre acest fapt fiind menționat în actele judecătorești de dispoziție pronunțate.

Colegiul Civil reține că instanța de recurs, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

În contextul recursului declarat, Colegiul reține că în temeiul art.10 alin.(1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

În acord cu art.174 alin.(1) CPC, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Articolul art.175 alin.(1) şi (2) CPC statuează că în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept:

a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane;

a/1) să noteze acțiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului;

b) să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte;

c) să interzică altor persoane săvârșirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligații față de el;

d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar);

e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

Judecătorul sau instanța dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acțiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii.

În accepțiunea art.177 alin.(1) CPC, cererea de asigurare a acțiunii urmează să conțină motivele şi circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

Din sensul normelor legale citate, Colegiul reține că asigurarea acțiunii are ca obiect de reglementare aplicarea unor măsuri dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, sau în cazurile prevăzute de lege din oficiul instanței.

Măsurile de asigurare constituie acte procesuale cu caracter temporar menite să asigure executarea hotărârilor judecătorești pronunțate prin care a fost admisă parțial sau integral acțiunea, precum și să contribuie la păstrarea situației existente între părțile în litigiu până la finisarea cauzei în instanța de judecată.

Concomitent, legiuitorul a statuat că măsurile asiguratorii sunt îndreptate împotriva pârâtului sau a terţilor persoane în privinţa acţiunilor acestora în raporturile directe cu pârâtul din acţiune.

Astfel, aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii contribuie real la prevenirea unei pagube ireparabile ca urmare a imposibilității executării unei eventuale hotărâri judecătorești și astfel, constituie un mijloc eficient de protecție a drepturilor subiective ale participanților la proces, iar neaplicarea măsurilor de asigurare ar putea crea dificultăți sau ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Deci, asigurarea acțiunii reprezintă totalitatea măsurilor care garantează executarea hotărârii judecătorești în cazul admiterii cerințelor înaintate de către reclamant, aceasta reprezentând una dintre garanțiile principale ale apărării drepturilor cetățenilor şi persoanelor juridice.

La fel, Colegiul reține că la examinarea cererii de aplicare a măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, urmează a fi verificată: raționalitatea şi temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii; asigurarea unui echilibru între interesele părților interesate.

Ținând cont de faptul că temeiurile asigurării acțiunii nu sunt enumerate expres în art.174 din Codul de procedură civilă, urmează ca judecătorul să stabilească necesitatea

aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare.

Prin urmare, examinând cererea de asigurare a acțiunii instanța urmează, în fiecare caz concret, să verifice obiectul şi temeiul acțiunii, să determine natura litigiului, să verifice argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea credință ale pârâtului, starea financiară şi alte chestiuni, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judecătorești.

În speță, Colegiul reține că prima instanță a admis solicitarea reclamantului Sergiu Burca cu privire la asigurarea acțiunii, iar necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii s-a argumentat prin existența riscului imposibilității executării eventualei hotărâri judecătorești, precum și necesitatea protejării interesului părții reclamante de a obține executarea unei eventuale hotărâri într-un termen rezonabil.

Totodată, Colegiul reține că ***anterior, instanța de judecată, în încheierea din 15 ianuarie 2024*** de respingere a cererii de asigurare a reclamantului a indicat ca temei de respingere a cererii de asigurare a reclamantului Burca Sergiu că partea reclamantă nu a explicat ***care sunt circumstanțele de fapt şi probele concrete care ar permite judecătorului să aprecieze că în speţă există elemente obiective care ar demonstra că neaplicarea măsurii de asigurătorii ar face imposibilă executarea hotărârii emise în favoarea părţii reclamante.***

Deși anterior instanța de judecată a fost critică în ceea ce impune necesitatea argumentării aplicării măsurii de asigurare, ***la pronunțarea încheierii din 11 septembrie 2024 a ezitat de a verifica şi ulterior a explica în actul de asigurare a acțiunii emis - cum măsura asiguratorie aplicată va facilita executarea eventualei hotărâri, având în vedere că dreptul de proprietate asupra bunului imobil aparține terței persoane şi nu face obiectul cauzei civile examinate.***

Or, procedura de exercitare a dreptului de ipotecă, în partea urmăririi silite a bunului ipotecat prin înstrăinarea lui a fost finalizată de pârât şi bunul a fost înstrăinat în cadrul licitației publice, organizate de executorul judecătoresc la data de 14 noiembrie 2023, iar dreptul de proprietate al dobânditorului a fost înregistrat în Registrul burilor imobile.

Contractul de vânzare - cumpărare a bunului ipotecat, dreptul de proprietate al dobânditorului nu este contestat în speţă, nu este pus în discuție şi este înregistrat în Registrul bunurilor imobile, determinante în acest context fiind şi dispoziţiile art. 510 alin. (2) Cod civil, potrivit cărora în cazul bunurilor imobile, dreptul de proprietate se dobândeşte la data înregistrării în registrul bunurilor imobile, cu excepţiile prevăzute de lege.

Astfel, măsura de asigurare aplicată prin încheierea din 11 septembrie 2024 a depășit în mod direct obiectul cauzei civile şi a afectat dreptul de proprietate al terțelor persoane, limitându-le, contrar exigențelor art. art. 174 şi 175 CPC, în exercitarea unui drept garantat de legislația națională şi convențiile internaționale la care Republica Moldova este parte, acţiune ce constituie o ingerinţă în dreptul de proprietate al terţilor, ce depăşeşte limitele stabilite de Lege.

În aceeaşi conjunctură şi prin prisma principiului rezonabilităţii şi proporţionalităţii măsurilor asiguratorii aplicabile de instanţa de judecată, Colegiul atestă necesitatea de a reţine argumentele plauzibile ale recurentei referitoare la faptul că intimatul Burca Sergiu foloseşte un bun imobil ce nu-i aparține şi care a fost procurat prin accesarea unui credit ipotecar la 10 decembrie 2018, rambursarea căruia a încetat din 2019 şi care era restant până

la rambursarea lui din contul exercitării dreptului de ipotecă, argumente ce se prezintă a fi fundamentale la aprecierea caracterului rezonabil a măsurilor asiguratorii în raport cu scopul urmărit de către reclamant, obiectivul măsurilor asiguratorii şi minimalizarea impactului asupra drepturilor părţilor şi terţilor în coroborare cu cerinţele Legii la aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii.

Cumulul constatărilor expuse supra denotă indubitabil caracterul nefondat al cererii intimatului de aplicare în speță a măsurilor de asigurare a acțiunii și, subsecvent, Colegiul judiciar apreciază ca fiind eronată soluția primei instanțe privind temeinicia cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, inclusiv din considerentul lipsei unei argumentări prin care ar fi fost combătute motivele ce au servit temei de respingere prin încheierea din 15 ianuarie 2024 a cererii precedente de asigurare a acţiunii, înaintate de reclamantul Burca Sergiu.

În acest context se reține că reclamantul Burca Sergiu, contrar obligaţiei pozitive de probaţiune instituite în sarcina acestuia de art. art. 118, 121, 122 şi 177 alin. (1) CPC, nu a explicat concludent care sunt circumstanțele de fapt şi probele concrete ce ar permite instanţei să aprecieze că în speță există elementele obiective ce ar demonstra că neaplicarea măsurii de asigurare ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti în iminenţa admiterii acesteia şi nici nu a probat existenţa unei legături între măsurile asiguratorii, obiectul litigiului şi scopul reglementat al măsurilor asiguratorii solicitate.

Prin urmare, Colegiul judiciar apreciază ca fiind neîntemeiate argumentele expuse în cererea cu privire la asigurarea acțiunii și, astfel, nejustificată soluția oferită de instanța de fond, în condițiile în care s-a constatat cu certitudine neîntrunirea în speţă a condiţiilor expuse la art. 174 CPC pentru aplicarea măsurilor asiguratorii.

Concluziile expuse sunt fortificate şi prin netemeinicia argumentelor invocate de intimat în cererea de asigurare a acțiunii referitoare la procedura de executare ce nu constituie obiectul prezentului proces, instanţa apreciind solicitările intimatului/reclamantului şi ca fiind contrare principiului folosirii cu bună-credinţă a drepturilor procedurale de către participanţii la proces, instituit de art. 56 alin. (3) CPC, în contextul în care intimatul cunoştea faptul înstrăinării bunului asupra căruia a solicitat aplicarea măsurilor asiguratorii, fapt expus la punctul 9 din cererea reclamantului.

Totodată, instanța de recurs menționează că la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, se va verifica: raționalitatea şi temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; - probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii; - dacă există periculum in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); - asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate; - preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terţi în cazul aplicării măsurilor de asigurare; - în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelație cu obiectul acțiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare; - dacă măsura de asigurare solicitată nu corespunde cu însăși obiectul acțiunii, fapt care este inadmisibil.

Instanța de recurs reține și faptul că depășirea scopului asigurării acțiunii va echivala cu o încălcare gravă a drepturilor justiţiabililor în cadrul procesului civil, iar în circumstanţele specifice prezentei speţe – şi în afara acestuia.

În această ordine de idei, Colegiul judiciar notează că, potrivit art. 177 alin. (1) CPC, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii. Astfel, legiuitorul a pus în sarcina solicitantului prezentarea unor probe pertinente, ce ar justifica necesitatea asigurării acțiunii.

În acest context, instanța de recurs menționează că instanța de judecată la emiterea încheierii contestate a ***acționat subiectiv, fără a tine cont de prevederile legale şi contrar obligației ce-i revine nu a verificat motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.***

Prin urmare, încheierea din 11 septembrie 2024 a fost emisă fără a fi stabilită legătura cauzală între neaplicarea măsurii de asigurare şi imposibilitatea executării hotărârii judecătorești, or această condiție este impusă de cadrul legal pertinent.

Pe cale de consecință, soluția primei instanțe referitoare la admiterea cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii este incorectă și neargumentată, fiind emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural aplicabile speţei.

Colegiul reține că potrivit jurisprudenței Curţii Europene a Drepturilor Omului, procedura de executare este interpretată prin prisma dispozițiilor art.6 par.(1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale, dreptul la justiție garantat de această normă protejează în egală măsură şi punerea în executare a hotărârilor judecătorești (cauza Burdov c. Rusiei, din 07.05.2002, Ruianu c. României din 17.06.2003, etc.).

Astfel, instanța urmează să asigure existenta unui just echilibru între drepturile şi interesele reclamantului, inclusiv la executarea unei hotărâri judecătorești, în raport cu drepturile şi interesele pârâtului.

După cum s-a indicat mai sus, acest echilibru poate fi garantat doar prin intermediul unui cadru probatoriu concludent în vederea dovedirii întrunirii temeiurilor instituite de Lege în acest sens, probatoriu prezentat în prezenta cauză, motiv pentru care, Colegiul conchide că cerința reclamantului cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare este neîntemeiată.

Or, principiul preeminenței dreptului, inserat în preambulul Convenției Europene şi Statutul Consiliului Europei, constituind în același timp atât un important impuls la adoptarea Convenției (Golder c. Regatului Unit al Marei Britanii, nr.4451/70 din 21.02.1975, par.34, f.d.30), cât şi parte integrantă a Convenției în conformitate cu prevederile art.31 alin.(2) al Convenției de la Viena, nu poate fi neglijat la soluționarea pricinilor civile potrivit prevederilor art.12 CPC.

În temeiul dispozițiilor art.1 alin.(3) al Constituției Republicii Moldova, în lumina interpretărilor date în jurisprudența constantă a Curţii Constituționale, (hotărârea Curţii Constituționale nr.2 din 19.01.1998, publicată în Monitorul Oficial nr.12-13/8 din 19.02.1998), una din caracteristicile constituționale ale statului de drept o constituie obligațiunea statului, autorităților lui publice, instituțiilor, persoanelor oficiale de a activa în limitele atribuțiilor lor stabilite de Constituție şi Legi, iar instanță de judecată nu constituie o excepție în acest sens.

În continuarea ideii prefigurate, conducându-se de prevederile art.9 CPC, Colegiul Civil reține rolul diriguitor al instanței de judecată în organizarea şi desfășurarea procesului, pe principiile de contradictorialitate şi egalități părților în drepturi, art.26 CPC, motiv din care exonerarea limitarea nejustificată a unui participat la proces în drepturile procesual-

legale, ar reprezenta în esență o favorizare nejustificată a celuilalt participant la proces, în frauda regulilor unui proces echitabil.

Reieșind din cele expuse mai sus, dat fiind vădit eronată concluzia primei instanțe de admitere a cererii reclamantului privind asigurarea acțiunii şi în contextul neîncadrării solicitării date în cerinţele legislaţiei procedurale aplicabile, Colegiul Civil ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 11 septembrie 2024, soluționând prin decizie problema în fond, prin respingerea cererii de asigurare a acțiunii formulată de Sergiu Burca ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art.427 lit.c), 428 CPC, Colegiul Civil,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de *****

Se casează încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, din 11 septembrie 2024, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de S*****i se pronunță o nouă încheiere, potrivit căreia:

Cererea depusă de *****rivind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra bunului imobil cu număr *****

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței Marina Anton

Judecătorii: Olga Cojocaru

Natalia Mămăligă